ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 7ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2074
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14
ΜΑΡΤΙΟΥ
1958
Τιμὴ φύλλου Δραχμὴ Μία

225 ΥΠΕΡ - 60 ΚΑΤΑ - 1 ΛΕΥΚΟΝ - 14 ΑΠΟΝΤΕΣ

Ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις ἔλαβε ψῆφον ἐμπιστοσύνης

Ἀνακατετέθη τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν ἐνισχυμένην

ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Κυβέρνησις Γεωργακοπούλου περιεβλήθη χθὲς μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς. Ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως ἐψήφισαν 225 βουλευταὶ ἀνήκοντες εἰς τὰ κόμματα τῆς ΕΡΕ καὶ τῶν Φιλελευθέρων, ὡς καὶ εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἀποστατῶν τῆς ΕΡΕ.

Ἐναντίον αὐτῆς ἐψήφισαν 60 ἀνήκοντες εἰς τὴν ΕΠΕΚ, τὸ Δημοκρατικὸν Κόμμα τὸ Ἀγροτικὸν Κόμμα καὶ τὴν ΕΔΑ.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Τσαλδάρης ἠρνήθη ψῆφον, ἀναφωνήσας παρών.

Οἱ 14 ἀπουσιάζοντες ἀπὸ τὴν ψηφοφορίαν ἦσαν οἱ κ. κ. Ψαρρός, Σ. Θεοτόκης καὶ Λαμπρινίδης τῆς ΕΡΕ, Σ. Κωστόπουλος, Παπασπύρου καὶ Τζῶρτζης τῶν Φιλελευθέρων, Κυλᾶκος τοῦ ΔΚΕΛ, Μπριλάκης τῆς ΕΔΑ, Α. Ἀποστολίδης, Νικολίτσας, Μήτρου καὶ Παπαδόπετρος τῆς ὁμάδος τῶν ἀποστατῶν τῆς ΕΡΕ καὶ Εὐταξίας καὶ Παπαεμμανουὴλ ἀνεξάρτητοι.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω 14 μὴ μετασχόντων εἰς τὴν ψηφοφορίαν οἱ πλεῖστοι ἀπουσίαζον δικαιολογημένως. Μόνον οἱ κ. κ. Παπασπύρου καὶ Τζῶρτζης ἐνῷ παρέστησαν εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, δὲν προσῆλθον εἰς τὴν ψηφοφορίαν, διὰ λόγους ὡς λέγεται, διαφορᾶς ἀπόψεων των πρὸς τὴν ἡγεσίαν τοῦ κόμματός των.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας κρίνεται ἀπὸ τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ὡς ἀπολύτως ἱκανοποιητικὸν διὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Γεωργακοπούλου καὶ ὡς καλύπτον πλήρως διὰ τῆς ἐγκριτικῆς ψήφου τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας ὅλας τὰς ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων παραγόντων οἱ ὁποῖοι ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῆς νέας κυβερνήσεως Γεωργακοπούλου εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γεωργακόπουλος μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας ηὐχαρίστησε τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν δηλώσας ὅτι θὰ προσπαθήσῃ ἡ κυβέρνησις ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν τὴν περιέβαλεν ἡ Βουλή.

Τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας καὶ τὴν ὅλην ἔκτασιν τῆς διημέρου συζητήσεως ἐξέφρασαν ἐπίσης ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Καραμανλῆς καὶ ὁ συναρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Παπανδρέου.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀνήγγειλε πρὸς τὸ Σῶμα, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀνακαταθέτει τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς παρέπεμψεν ἀμέσως τὸ νομοσχέδιον πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ἡ ποία θὰ συνέλθῃ εἰς πρώτην συνεδρίασιν σήμερον τὴν 5.30 μ. μ. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς θὰ προσέλθῃ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἐγκρίνῃ τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον τερματίζουσα τὴν ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς αὔριον ἢ τὸ βραδύτερον τὴν Δευτέραν, ὁπότε θὰ συνέλθῃ πάλιν ἡ ὁλομέλεια τῆς Βουλῆς πρὸς ἐπιψήφισιν τούτου.

Κατὰ τοὺς Κοινοβουλευτικοὺς κύκλους ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου θὰ τερματισθῇ τὸ ἑπόμενον Σάββατον ἢ τὸ βραδύτερον τὴν μεταπροσεχῆ Δευτέραν, ὁπότε θὰ διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ θὰ προκηρυχθοῦν αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν 4ην ἢ τὴν 11ην Μαΐου.

Ὁ κ. Ράλλης δὲν εἶχε προσυνεννοηθῆ μετὰ τοῦ κ. Παπαληγούρα

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τὴν Βουλὴν συνεχίσθη χθὲς ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων νὰ ὁμιλήσουν βουλευτῶν, πρῶτος ἔλαβε τὸ λόγον ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Ράλλης, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ὅτι παρὰ τὴν διαφωνίαν του πρὸς τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς, ἐν τούτοις θὰ δώσῃ ψῆφον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι πιστεύει ὅτι εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία νὰ ἀποσύρῃ καὶ τὸ ὑπὸ ψήφισιν ἐκλογικὸν νομοσχέδιον.

Συνεχίζων ὁ κ. Ράλλης εἶπε:

«Πρωταρχικὸς σκοπὸς τοῦ νομοθέτου ὅταν καταθέτῃ ἐκλογικὸν σύστημα πρέπει νὰ εἶναι ἕνας: Νὰ φροντίζῃ διὰ τοῦ νομοθετήματος νὰ ἀποκλείῃ τὴν συνύπαρξιν εἰς τὸν αὐτὸν συνδυασμὸν ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων καὶ ὀπαδῶν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Καὶ αὐτὰ ἀκριβῶς ἐπιτρέπει τὸ παρὸν νομοσχέδιον. Δηλαδὴ ἀστικὰ κόμματα νὰ συνεργάζωνται μὲ τὴν ἄκραν ἀριστεράν.

Οὕτω δὲν γνωρίζω ποίους νὰ κατηγορήσω. Ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν νὰ συζητοῦν τὸν σχηματισμὸν λαϊκοῦ μετώπου ἢ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατέθεσαν τὸ νομοσχέδιον καὶ ἐπιτρέπουν τὸν σχηματισμὸν τοῦ μετώπου αὐτοῦ; Διὰ νὰ μὴ νομισθῇ ὅμως ὅτι εἶμαι ἀρνητὴς χωρὶς νὰ προτείνω καὶ λύσιν θὰ σᾶς εἴπω ὅτι δὲν ἀντιδρῶ μόνον κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς, δὲν ἀντεῖπον μόνον κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς, ἀλλ' εἰσηγήθην νομοσχέδιον ἢ μᾶλλον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει τὸν διαχωρισμὸν τῶν ἐθνικοφρόνων Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

Τοῦτο εἶναι τὸ σύστημα τῶν συγγενῶν κομμάτων, τὸ ὁποῖον ἐφηρμόσθη ἐν Γαλλίᾳ. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπιτρέπει τὸν ἀπόλυτον διαχωρισμὸν τῶν ἀστικῶν κομμάτων ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς, διότι τὰ μικρὰ κόμματα δὲν ἔχουν κανένα συμφέρον—ὁμιλῶ διὰ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα — νὰ συνεργασθοῦν μὲ τὴν ἄκραν ἀριστεράν, ἡ ὁποία διαθέτει, κατὰ τὴν ἀντίληψίν των, μέχρι τοῦ 18 καὶ 20 ο)ο τῶν ψήφων σήμερον. Ὅταν εἰς τὸ 18 ο)ο προστεθῇ τὸ 10—15 ο)ο τῶν μικρῶν κομμάτων, τὸ ἀποτέλεσμα δι' αὐτὰ εἶναι μηδέν. Θὰ ὑποχρεωθοῦν τὰ μικρὰ κόμματα νὰ δηλώσουν συγγένειαν μὲ τὰ κόμματα μὲ τὸ ὁποῖα ὡρισμένα ἔχουν συγγένειαν, δηλαδὴ μὲ ἄλλα ἀστικὰ κόμματα.

Ὑπάρχει δυνατότης συμμαχίας μὲ τὰ δύο μεγάλα κόμματα τὴν ΕΡΕ καὶ τῶν Φιλελευθέρων. Ἀλλὰ ἑκάτερον τῶν κομμάτων αὐτῶν ἐὰν θελήσῃ νὰ δηλώσῃ συγγένειαν μὲ τὴν ἄκραν ἀριστερὰν εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ τοῦ ἀπομείνῃ οὔτε ἕνας ὀπαδός.

Εἶχα εἴπει κατὰ μίαν ἰδιωτικὴν συνομιλίαν μὲ τὸν τότε πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως τὰς ἀντιρρήσεις μου διὰ τὴν ἐνισχυμένην ἀναλογικήν. Καὶ εἶχον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ θέμα ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ καὶ μάλιστα εὐρύτατα.

Φαντάζεσθε τὴν ἔκπληξίν μου ὅταν, ἀναμένων συζητήσεις ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου, ἢ μᾶλλον οὔτε κἂν σκεπτόμενον προεκλογικὸν νομοσχέδιον, τὴν 27ην Φεβρουαρίου, ἔμαθα ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ὅτι τὴν ἰδίαν ἡμέραν κατατίθεται τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς: Εἶπον τὰς ἀντιρρήσεις μου.

Δὲν ἐθεώρησα πρέπον νὰ τὰς εἴπω καὶ εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τοῦ κόμματος διότι ἐγνώριζα τί ἠδύνατο νὰ συμβῇ ὅταν τοιαῦτα θέματα ἔρχωνται κατ' αὐτὸν τὸν αἰφνιδιαστικὸν τρόπον πρὸς συζήτησιν. Καὶ ἐπειδὴ ἤκουσα οὐχὶ ἅπαξ νὰ χαρακτηρίζουν τὰς ἐνεργείας μου ὡς συνωμοσίαν, θὰ σᾶς εἴπω ὅτι ὅταν παρῃτήθην οὐδὲ κἂν ἐγνώριζα τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Παπαληγούρα.

Ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατηυθύνθην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κόμματος, ἐκάθησα δίπλα εἰς τὸν κ. Ἀβέρωφ, ἐβγῆκα ἀπὸ τὴν αἴθουσαν καὶ συνωμίλησα μὲ τὸν κ. Στρᾶτον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶπα: «Ἀνδρέα παραιτοῦμαι. Εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῶ νὰ μείνω ὅταν κατατίθεται τὸ ἀπόγευμα ἤδη τὸ νομοσχέδιον, ἐναντίον τοῦ ὁποίου τόσας ἔχω ἀντιρρήσεις». Τὸ ἴδιο εἶπον εἰς τὸν κ. Καραπιπέρην, ὁ ὁποῖος μὲ ὡδήγησεν οἴκαδε μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του. Μόνον τὸ ἀπόγευμα, καθ' ἣν ὥραν συνέτασσα τὴν ἐπιστολὴν τῆς παραιτήσεώς μου ἔμαθα ὅτι παραιτεῖται ὁ κ. Παπαληγούρας.

Λυποῦμαι ὅτι δὲν ἐγνώριζα ὅτι θὰ ἀποκληθῶ συνωμότης διὰ νὰ μεταβῶ εἰς τὸν κ. Παπαληγούραν καὶ νὰ τοῦ ἀπαγορεύσω νὰ παραιτηθῇ. Εἶναι δυνατὸν νὰ λέγωνται τοιαῦτα πράγματα: Τὴν Παρασκευὴν ἀνέμενον κάποιαν ἐξέλιξιν. Καὶ ἡ ἐξέλιξις ἐπῆλθεν, ἀντίθετος ὅμως ἀπὸ ὅ,τι τὴν ἀνέμενον. Ἀντὶ νὰ ἐπανασυζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον, τοὐναντίον ἐπεσπεύδετο ἡ ἐπιψήφισίς του. Καὶ τὸ Σάββατον ὅταν ἐπληροφορήθην ὅτι καὶ ἄλλοι βουλευταὶ συμφωνοῦντες μὲ τὰς ἀντιλήψεις τὰς ἰδικάς μου, εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἄρουν τὴν ἐμπιστοσύνην των ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ματαιώσεως τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου, ἐθεώρησα ὑποχρέωσίν μου νὰ συνυπογράψω μὲ τοὺς συναδέλφους μου τὴν ἄρσιν τῆς ἐμπιστοσύνης, διότι ἐνόμιζα ὅτι οὐδεὶς ἄλλος τρόπος ματαιώσεως τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου πλέον ὑπῆρχε.

Συνήθως οἱ ἀγορηταὶ ἐπὶ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου τάσσονται ὑπὲρ ἢ ἐναντίον του ἀναλόγως τῆς ὠφελείας, ἢ βλάβης τὴν ὁποίαν οἱ ἴδιοι προσωπικῶς ἐκ τοῦ νομοσχεδίου προσδοκοῦν. Ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος ἀποτελεῖ ἡ περίπτωσις ἡ ἰδική μου. Ἐνῷ ἦτο σχεδὸν βέβαιον ὅτι θὰ ἤμην καὶ πάλιν βουλευτής, ἐν τούτοις ἐθεώρησα ὑποχρέωσίν μου νὰ ἀντιδράσω. Παρῃτήθην ἀπὸ Ὑπουργός, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον μὲ ἔθελγεν. Ἦρα τὴν ἐμπιστοσύνην μου ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν καὶ κατόπιν αὐτοῦ διεγράφην τοῦ κόμματος τοῦ ὁποίου δὲν ἤμην ἐκ τῶν πλέον ἀσημάντων στελεχῶν. Καὶ ὅλαι αὐταὶ αἱ προσωπικαί μου θυσίαι ἀπέβησαν μάταιαι.

Τὸ νομοσχέδιον καὶ πάλιν κατατίθεται καὶ πάλιν βαινόμενον πρὸς ψήφισίν του. Δὲν αἰσθάνομαι προσωπικῶς οὔτε λύπην, οὔτε πικρίαν. Ἀναπολῶ τὰ δραματικὰ δι' ἐμὲ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν, σκέπτομαι ὅτι ἂν ἡ ἱστορία ἐπανελαμβάνετο, τὸ ἴδιον πάλιν θὰ ἔπραττα. Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει σημασίαν δι' ἐμὲ δὲν εἶναι τί σκέπτονται οἱ ἄλλοι διὰ τὸ πρόσωπόν μου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δι' ἐμὲ ἔχει σημασίαν εἶναι τί πιστεύω ἐγὼ διὰ τὸν ἑαυτόν μου. Ἐγὼ παρ' ὅλας τὰς ὕβρεις κοιμῶμαι ἥσυχος, διότι ἔχω ἤρεμον τὴν συνείδησιν ὅτι ἐξετέλεσα ἀκεραίως τὸ καθῆκον μου».

Ἡ νέα κυβέρνησις ἀποτελεῖ συνέχειαν πολιτικῆς ἀνωμαλίας

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΡΒΟΥΤΗ

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. Βαρβούτης, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ὅτι εἶναι λυπηρόν, ὅτι μετὰ παρέλευσιν δεκαετίας καὶ πλέον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ εἰσέλθῃ ἡ χώρα μας εἰς ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον, ἀλλὰ συνεχίζεται ἐπὶ τόσα ἔτη ἡ πολιτικὴ ἀνωμαλία.

«Ἡ γενικὴ αὐτὴ ἀνωμαλία —συνεχίζει ὁ κ. Βαρβούτης— εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐμφάνισιν ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία κατ' ὄνομα εἶναι ὑπηρεσιακή. Κατ' οὐσίαν εἶναι κυβέρνησις πολιτικὴ καὶ μάλιστα κυβέρνησις ηὐξημένης πολιτικῆς δυνάμεως, διότι θέτει τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν πρὸ τοῦ διλήμματος, νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ δύο ἐκλογικῶν συστημάτων. Μεταξὺ τοῦ συστήματος τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς καὶ τοῦ συστήματος βάσει τοῦ ὁποίου διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1956.

Ἀλλὰ καὶ ὁ διορισμὸς τῆς παρούσης κυβερνήσεως ὑπῆρξε περίεργος.

Ἡ ἀληθὴς ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις καταρτίζεται μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς. Ἡ παροῦσα κυβέρνησις, ἡ ὑπηρεσιακή, ὡς θέλει νὰ ἀποκαλῆται, κατηρτίσθη ὑπαρχούσης τῆς Βουλῆς. Θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον εἶναι δικτατορικόν, ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἀπαράδεκτον. Ἐπιχειρεῖται δι' αὐτοῦ ἡ ἐξαφάνισις καὶ ὁ πνιγμὸς τῆς μειοψηφίας ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας.

Ὅταν ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις, ἥτις ἀντλεῖ τὴν ἐξουσίαν της ἀπὸ τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα εἰσηγεῖται τὸ ἐκλογικὸν νομοσχέδιον, δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ πρωτοβουλία προέρχεται ἀπὸ τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα, τὸν ἐκθέτει δὲ οὕτω καὶ διαταράσσει τὴν καθεστωτικὴν γαλήνην τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ διαφυλάξῃ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Μπακόπουλος: Ἀποτελεῖ ἀσέβειαν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος νὰ λέγωνται αὐτά.

Βαρβούτης: Λυποῦμαι διότι ὁ κ. συνάδελφος δὲν ἀντελήφθη τὴν ἔννοιαν τῶν ὅσων σαφῶς ἀνέπτυξα. Εἶπον ὅτι ἡμεῖς οἱ πολιτικοὶ δὲν πρέπει νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὴν σκιὰν τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος καὶ ὑπερημύνθην τῆς διατηρήσεως τῆς καθεστωτικῆς γαλήνης.

Ἐάν, διαβάσετε τὸ νομοσχέδιον μὲ προσοχὴν θὰ διαπιστώσετε ὅτι εἶναι νομοσχέδιον δικτατορικὸν συγκεκαλυμμένον χειρότερον ἀπὸ τὴν μορφὴν τῆς φανερᾶς δικτατορίας, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ψηφίσετε τὴν ἁπλῆν ἀναλογικὴν (χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς).

Ὁ κ. Παπαληγούρας ἐξηγεῖ τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς του

Τὸ λόγον λαμβάνει ἀκολούθως ὁ κ. Παπαληγούρας ὁ ὁποῖος λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ προκληθεῖσα λύσις τῆς κρίσεως εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου συνταγματικὴ ἀπολύτως. Προσωπικῶς φρονῶ ὅτι ἦτο καὶ δυνατὴ καὶ πολιτικῶς ἐνδεδειγμένη ἄλλη πολιτικὴ λύσις καὶ ὄχι ὑπηρεσιακὴ λύσις. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἐμφανιζομένη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς κυβέρνησις ἐμφανίζεται ἀντισυνταγματικῶς ἢ παρέβη τοὺς ὅρους τοῦ Πολιτεύματος. Ἡ παροῦσα κυβέρνησις παρέχει τὴν ἐγγύησιν τῆς διεξαγωγῆς ἐντίμων ἐκλογῶν. Ἐν τούτοις κατηγορήθημεν ὅσοι ἤραμεν τὴν ἐμπιστοσύνην μας ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, ὅτι διεταράξαμεν τὴν γαλήνην τῆς χώρας μὲ τὸ νὰ τὴν ὁδηγήσωμεν εἰς τὸν σάλον τῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗ ΧΘΕΣ Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥ Σ.Ε.Α.Τ.Ο.

ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΑΡΙΣΙ. Τηλεγράφημα ἐκ Μανίλας ἀναφέρει, ὅτι οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως τοῦ Συμβουλίου τῶν χωρῶν τῆς Ν.Α. Ἀσίας, ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς χώρας των.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς κ. Πινὼ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ Παρισίους ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ διάσκεψις τοῦ ΣΕΑΤΟ ὑπῆρξε πολὺ χρήσιμος, ὡς ἀναφέρει καὶ τὸ ἐκδοθὲν τελικὸν ἀνακοινωθὲν καὶ τοῦτο διότι ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξετασθοῦν ὅλα τὰ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος ἀμυντικὰ προβλήματα. Τὰ μετέχοντα τοῦ συμφώνου ὀκτὼ κράτη, ἐδήλωσεν, ὁ κ. Πινὼ διεδήλωσαν ἀκόμη μίαν φορὰν τὴν ἀπόφασίν των ὅπως συνεχίσουν τὴν συνεργασίαν των χάριν τῆς ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης εἰς τὴν Ν.Α. Ἀσίαν.

Ὁ κ. Πινὼ προσέθεσεν, ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ παροχὴ καὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως πρὸς τὰς χώρας αὐτὰς ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ἐπίσης, ὅτι οἱ κ. κ. Ντάλλες καὶ Λόϋντ ἐπέδειξαν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πρότασιν τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ κ. Γκαγιὰρ περὶ συνάψεως ἀμυντικοῦ συμφώνου τῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Μεσογείου, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Ἡ πρότασις κατέληξεν ὁ κ. Πινὼ εἶναι παλαιὰ ἐὰν ὑποβάλλεται δὲ τώρα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ στιγμὴ ἐκρίθη κατάλληλος.

Ἐξ ἄλλου ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς κ. Ντάλλες ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι τὸ ΣΕΑΤΟ θὰ πρέπει νὰ μείνῃ ξένον πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἰνδονησίας, ἀφῆκε δὲ νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποκλείεται μία ἀναγνώρισις τῆς κυβερνήσεως τῶν ἐπαναστατῶν τῆς Σουμάτρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Μεσογειακὸν σύμφωνον ὁ κ. Ντάλλες ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις θεωρεῖ αὐτὸ ὡς μέλλον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς ἀμυντικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς σκοποὺς τῆς Εὐρώπης καὶ γενικώτερον τοῦ δυτικοῦ κόσμου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΤΟΛΜΗΣ

Τὰ «ἐθνικὰ θέματα», ἤτοι τὰ θέματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ δὴ τὸ θέμα τῆς ἐγκαταστάσεως ἢ μὴ ἀτομικῶν βάσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἔπρεπε νὰ μείνουν «ἔξω τοῦ κλίματος τῶν φανατισμῶν καὶ τῶν παθῶν τῆς προεκλογικῆς περιόδου»—λέγουν μερικοὶ πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι. Περιέργως μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ οἱ προσφάτως διατυπώσαντες τὴν ἄποψιν ὅτι διὰ τὰς βάσεις θὰ ἔπρεπε ν' ἀποφανθῇ ὁ λαός. Τώρα λοιπόν, ποὺ ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ λαοῦ, ἀνακαλύπτεται ὅτι πρέπει αὐτὰ τὰ ζητήματα νὰ τὰ ρυθμίσουν οἱ ὑπεύθυνοι πολιτικοί. Εἶναι φανερὸν ὅτι οἱ κύριοι πολιτικοὶ δὲν τολμοῦσαν νὰ ποῦν τὴν γνώμην των τότε ποὺ ἐχαρακτήριζαν ἁρμόδιον τὸν λαόν, ὅπως καὶ τώρα ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν λαὸν ἀναρμόδιον εἶναι διότι πάλιν δὲν τολμοῦν νὰ ποῦν τὴν γνώμην των...

ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι δικαίως ζητοῦν βελτίωσιν τῆς μισθολογικῆς των καταστάσεως. Ἀλλά, ἀκαίρως τὴν ζητοῦν τώρα, ἀπὸ τὴν ὑπηρεσιακὴν κυβέρνησιν, ἔστω καὶ μὲ «πρωτόκολλον συμφωνίας» τῶν κομμάτων. Τώρα βαίνομεν πρὸς ἐκλογάς. Καί: 1) Νὰ κάμουν ὀλίγην ὑπομονήν. 2) Νὰ ἐνθυμηθοῦν ὅτι ἔλαβον ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς ΕΡΕ αὔξησιν εἰς τάς... παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1956, ἐνῷ δὲν ἔλαβον τίποτε ἀπολύτως ὅταν ὁ προϋπολογισμὸς εἶχε περίσσευμα δύο περίπου δισεκατομμυρίων. 3) Νὰ ψηφίσουν ἀναλόγως...

ΨΗΦΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Θλίβεται ὁ κ. Καραμανλῆς διότι δὲν θὰ ψηφίζουν οἱ στρατιῶται—«τὸ ὑγιέστερον τμῆμα τοῦ ἔθνους»—ἐνῷ θὰ ψηφίζουν «οἱ ὑπονομευταί του». Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει λόγος... ἐθνικῆς ἀνησυχίας, καθόσον θὰ ψηφίζουν οἱ πολῖται ὑπερασπισταὶ τοῦ ἔθνους, ποὺ εἶναι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία. Διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ψήφου τῶν στρατιωτῶν ἡ ἀνησυχία εἶναι καθαρῶς κομματική.

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ

Εἶναι πολὺ λογικὸν τὸ αἴτημα περὶ μὴ μεταφορᾶς τῶν ἀσθενῶν τοῦ σανατορίου Πατρῶν εἰς τὴν Τρίπολιν, ὅπου θὰ εἶναι δύσκολον νὰ τοὺς ἐπισκέπτωνται οἱ συγγενεῖς των, ὄχι μόνον ἐκ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν νήσων. Ἐὰν δὲν εἶναι θέμα καταλληλότητος τῆς τοποθεσίας—καὶ τοιοῦτον δὲν ἠγέρθη μέχρι σήμερον—τὸ σανατόριον Πατρῶν πρέπει νὰ διατηρηθῇ καὶ νὰ ἐνισχυθῇ.

ΤΑ «ΣΤΑΣΙΔΙΑ»

Ὀρθῶς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνέστησε νὰ παύσῃ ἡ ἐνοικίασις τῶν «στασιδίων» εἰς τὰς ἐκκλησίας, διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἰσότης πάντων εἰς τὸν τόπον τῆς προσευχῆς. Ἀλλα, πολὺ ὀρθότερον θὰ ἐνήργει ἐὰν ἀπεφάσιζε τὴν διαρρύθμισιν τῶν ναῶν διὰ τὴν τοποθέτησιν καθισμάτων. Ἴσως νὰ ἦτο τότε τὸ ἐκκλησίασμα περισσότερον ἀφωσιωμένον εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν.

ΟΙ ΕΦΟΠΛΙΣΤΑΙ

Οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταί—κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου—θὰ ἀποσύρουν σκάφη μερικῶν ἑκατομμυρίων τόννων· ἵνα ἀντιμετωπίσουν τὴν πτῶσιν τῶν ναύλων. Καί, φυσικά, ἵνα ἀντιμετωπίσουν ἐπίσης τά... ἐκλογικὰ ἔξοδα. Οἱ ναυτεργάται, δὲν πάει νὰ πνιγοῦν!...

Ἐντὸς μηνὸς θὰ καταπέσῃ φλεγόμενος ὁ Σπούτνικ ΙΙ

ΝΕΟΣ ''ΕΞΠΛΟΡΕΛ.. ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΙΜΠΡΙΤΖ. Ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν, ὅτι ὁ «Σπούτνικ ΙΙ»—τὸ μέγεθος τοῦ ὁποίου εἶναι παρόμοιν μὲ ἐκεῖνο τῶν γερμανικῶν ἱπταμένων βολίδων τύπου «Φάον 2», ποὺ ἔπληξαν τὸ Λονδῖνον κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον—θὰ καταπέσῃ φλεγόμενος εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἐντὸς ἑνὸς περίπου μηνός. Ἐκ τοῦ Σμιθσονείου Ἀστεροσκοπείου διευκρινίζεται ὅτι ἡ μικροσκοπικὴ ρωσσικὴ «τεχνητὴ Σελήνη» μὲ τὴν νεκρὰν Λάϊκαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν της, χάνει συνεχῶς ὕψος κατὰ πέντε μίλια ἡμερησίως. Μὲ βάσιν τὴν ἀναλογίαν αὐτὴν ἀναμένεται ὅτι ὁ ρωσσικὸς δορυφόρος θὰ καταπέσῃ περὶ τὴν 14ην Ἀπριλίου.

Ἤδη τὸ χαμηλότερον ὕψος τῆς τροχιᾶς του φθάνει μόλις εἰς 120 μίλια ὑπεράνω τῆς Γῆς, ἐνῷ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκτοξεύσεώς του ἦτο σχεδὸν διπλάσιον.

Μὲ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ὕψους του ὁ «Σπούτνικ ΙΙ» αὐξάνει ταχύτητα λόγῳ τοῦ νόμου τῆς βαρύτητος. Διαγράφων μικροτέραν πορείαν καλύπτει ὀλιγώτερον χρόνον διὰ τὴν περιφοράν του πέριξ τῆς Γῆς. Ἤδη διὰ μίαν περιφορὰν χρειάζεται μόνον 95 λεπτὰ τῆς ὥρας ἔναντι τῶν 103.6 ποὺ ἀπητοῦντο κατὰ τὰ πρῶτα στάδια τῆς πτήσεως μετὰ τὴν ἐκτόξευσίν του.

Οἱ ἁρμόδιοι ἐπιστήμονες, ὑπολογίζουν ἐκ τῆς πείρας, ποὺ ἀπεκόμισαν ἀπὸ τὸν «Σπούτνικ 1» καὶ τὸν πύραυλόν του ὅτι, μόλις ὁ χρόνος τῆς περιφορᾶς φθάσῃ εἰς τὰ 88 λεπτά, ὁ «Σπούτνικ ΙΙ» θὰ ἀρχίσῃ νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰ πρῶτα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ νὰ ὑφίσταται ὑπερθέρμανσιν ἐκ τῆς τριβῆς. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ τροχιά του θὰ φθάσῃ κάτω τῶν 100 μιλίων καὶ ἡ ζωή του θὰ μετρᾶται πλέον εἰς ὥρας.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Οὔλμπερ Μπράκερ ἀνήγγειλεν ὅτι ὁ στρατὸς ἐξουσιοδοτήθη νὰ ἐπιχειρήσῃ προσεχῶς δοκιμὴν ἐξαπολύσεως νέου δορυφόρου τύπου «Ἐξερευνητής».

Ὁ ὑφυπουργὸς προσέθεσεν ὅτι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ καθορίσῃ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ νέα δοκιμὴ πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ.

Μὲ ἐγχείρησιν θὰ δύναται ν' ἀποκτήσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν χαρακτῆρα ποὺ ἐπιθυμεῖ!

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝΔΟΚΡΙΝΩΝ ΑΔΕΝΩΝ

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ. Ἴσως μιὰ μέρα ξυπνήσετε κατόπιν μικρᾶς κλίμακος ἐγχειρήσεως καὶ διαπιστώσετε ὅτι ἀποκτήσατε τὸν χαρακτῆρα ποὺ ἀνέκαθεν θέλατε νὰ ἔχετε.

«Εἴμεθα κυρίως ὅποιοι οἱ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες μᾶς κάνουν νὰ εἴμεθα, δηλώνει ὁ δρ Φρανσίσκο Γκράνα.

Ἡ χειρουργικὴ τόνωσις τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων, ἡ διόρθωσις μερικῶν ἐλλείψεων ἰσορροπίας ποὺ ὑπάρχουν εἰς ὅλους μας, ἴσως μίαν ἡμέραν ὁδηγήσουν τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς τὴν τελειότητα».

Ὁ δρ Γκράνα καθηγητὴς χειρουργικῆς, πανεπιστημίου Ἁγίου Μάρκου εἰς τὴν Λίμαν τοῦ Περοῦ, εὑρίσκεται ἐνταῦθα μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ 11ου Διεθνοῦς Συνεδρίου Χειρουργῶν.

—Ὑπάρχουν ἐλπίδες, προσέθεσεν, ὅτι ἡ χειρουργικὴ ρύθμισις τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων θὰ ἀγάγῃ εἰς θεραπείαν τοῦ καρκίνου.

Γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ ἐνδοκρινοῦς συστήματος καὶ καρκίνου. Γενικῶς ἡ ἀφαίρεσις τοῦ καρκινικοῦ ὄγκου ἐλάχιστα ὠφελεῖ. Πιστεύομεν ὅτι ἡ λύσις ἔγκειται εἰς τὴν χημείαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, Τὸ ὑγιὲς σῶμα δὲν προσβάλλεται ἀπὸ καρκίνον. Ἐὰν ἀποκαταστήσωμεν τοὺς ἐνδοκρινεῖς ἀδένας εἰς τὴν ὁμαλὴν των λειτουργίαν, ἴσως θέσωμεν τέρμα διὰ παντὸς εἰς τὸν καρκίνον».

Τὸ Πανεπιστήμιον Ἁγίου Μάρκου τῆς Λίμας διαθέτει τὴν ἀρχαιοτέραν ἰατρικὴν σχολὴν τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου.

Ἀπέτυχεν ἐγχείρησις χωρισμοῦ Σιαμαίων

Εἶχον κοινὸν ἧπαρ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ. Ἀνεκοινώθη ἐνταῦθα ὅτι οἱ χειρουργοὶ νοσοκομείου τῆς Κρακοβίας, οἱ ὁποῖοι πρὸ τριημέρου ἐνήργουν λεπτοτάτην ἐγχείρησιν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν χωρισμὸν σιαμαίων ἀδελφῶν, διέκοψαν τὴν ἐπέμβασίν των ὅταν ἀντελήφθησαν ὅτι αἱ μικραὶ δίδυμοι ἀδελφαὶ εἶχον κοινὸν ἧπαρ καὶ διάφραγμα.

Αἱ σιαμαῖαι αὐταὶ εἶναι ἡνωμέναι εἰς τὸ στῆθος καὶ τὸ ὑπογάστριον.

Συμφώνως πρὸς τὴν δήλωσιν τῶν ἰατρῶν, ἐλπίζεται ὅτι αἱ ἀδελφαὶ θὰ διατηρηθοῦν ἐν τῇ ζωῇ. Ἡ παροῦσα κατάστασίς των οὐδεμίαν ἐμπνέει ἀνησυχίαν.

Ἀντισυνταγματικὰς διατάξεις περιέχει ὁ νόμος περὶ ἐνισχυμένης

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ κ. Ι. ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Μελέτης Ἑλληνικῶν Αἰτημάτων κ. Κουτσοχέρας ἐπέδωσεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Γεωργακόπουλον ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποίου ὑποστηρίζεται ὅτι ὡρισμέναι διατάξεις καὶ ἰδίᾳ αἱ περὶ δευτέρας κατανομῆς τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ ἄρθρα 3,66 καὶ 68 τοῦ Συντάγματος καὶ προβάλλεται ὡς πανελλήνιον αἴτημα ἡ ἀνάγκη τῆς καθιερώσεως τοῦ μονοεδρικοῦ συστήματος καὶ τοῦ ἀτομικοῦ ψηφοδελτίου ἵνα ἀποδεσμευθοῦν οἱ ἐκλογεῖς ἀπὸ τὰς χειροπέδας καὶ ἀνανεωθῇ ἡ πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας.

Τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Κουτσοχέρα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμήν, ὡς πολίτης Ἕλλην, συναισθανόμενος βαθύτατα τὰς ἐπιταγὰς τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ Συντάγματος ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητά μου ὡς Προέδρου τῆς Ἑταιρίας Μελέτης Ἑλληνικῶν Αἰτημάτων, νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως τὰς ὡς κάτωθι ἀπόψεις, εὐελπιστῶν ὅτι δὲν θὰ παρέλθουν ἀπαρατήρητοι:

Τὸ ὑπὸ ψήφισιν σχέδιον ἐκλογικοῦ νόμου ἀναμφισβητήτως πλήττει μὲ τὰς διατάξεις τῆς δευτέρας κατανομῆς τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν στοιχειώδη ἔννοιαν τῆς λαϊκῆς ψήφου.

Ἀντιστρατεύεται ἐν πρώτοις εἰς τὴν θεμελιώδη Συνταγματικὴν Ἀρχὴν τῆς ἰσότητος (ἄρθρ. 3) ποὺ δημιουργεῖ δεσμευτικὸν κανόνα ἔναντι τοῦ νομοθέτου, ἔτσι ὥστε καὶ νομολογιακῶς νὰ ἔχῃ γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἡ δημιουργία ἀνισοτήτων ἀντιβαίνει πρὸς τὸ Σύνταγμα, ὡς ἀντικειμένων τούτων εἰς τὸ κοινὸν περὶ δικαίου αἴσθημα.

Ἀντιστρατεύεται ὅμως καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Συντάγματος, ποὺ καθιερώνει τὴν ἄμεσον καὶ καθολικὴν ψηφοφορίαν καὶ ἀποκλείει τὴν ἔμμεσον δι' ἐκλεκτόρων ἢ ἄλλως ἐκλογήν. Καὶ συγκεκριμένως:

Εἰς τὸ ὑπὸ ψήφισιν νομοθέτημα περιλαμβάνονται δεσμευτικαὶ διατάξεις ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῶν κομμάτων εἰς τὴν δευτέραν κατανομήν. Ἀπὸ τὸ ποσοστὸν ψήφων τῆς πρώτης κατανομῆς καὶ τὸ εἶδος τῆς συνθέσεως τῶν κομμάτων (κόμματος ἢ συνασπισμοῦ κομμάτων) ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ὕπαρξις ἢ ἀνυπαρξία τῶν ὑπολοιπομένων πρὸς κατανομὴν ψήφων.

Αὐτὸ τὸ θέμα ἀπησχόλησε τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ὅταν προσεβλήθη τὸ κανονιστικὸν διάταγμα τῆς 27ης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ